

ΠΟΘΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Όταν θάρθει ο ύπνος - αν όχι να βλέπω
αυτόν τον ωραίο ουρανό που περνά
τόσο αγέρινος πάνω μου, να μου αφήσεις
τουλάχιστο το ένα μου χέρι ξεσκεπαστο,
έξω, με μια μαργαρίτα στα δάχτυλα.
Διαβαίνοντας με όλη την ακολουθία της
αύριο να σκύψει και να
την κόψει η Ειρήνη.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ (1912-1991)
Από την ποιητική συλλογή «Η Ειρήνη έρχεται στον κόσμο»

www.epi-logou.gr (Επί-Λόγου)

3/2022

<https://www.youtube.com/watch?v=BWf-eARnf6U&t=271s>

ΕΙΡΗΝΗ ΕΙΝΑΙ ΟΤΑΝ

Σας χωρίζει ένα αδιόρατο χάσμα απ' τον κόσμο.
Σας διέφυγαν πράγματα. Δεν τάχετε όλα
καλά λογαριάσει, δεν τάχετε δει,
ακούσει όσο πρέπει. Γι' αυτό και σας φαίνεται
τόσο παράξενο, που κλείνω, ανοίγω
το παράθυρο κι άλλο δεν σας λέω:

“Ειρήνη!”

Ειρήνη, λοιπόν,
είναι ό,τι συνέλαβα μες απ' την έκφραση
και μες απ' την κίνηση της ζωής. Και **Ειρήνη**
είναι κάτι βαθύτερο απ' αυτό που εννοούμε
όταν δεν γίνεται κάποτε πόλεμος.

Ειρήνη είναι όταν τ' ανθρώπου η ψυχή
γίνεται έξω στο σύμπαν ήλιος ' κι ο ήλιος
ψυχή μες στον άνθρωπο.

~~~~~

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Παραφορτώθηκε μόνχο η καρδιά μου
μα η μεγάλη εκκλησιά δεν λειτούργησε ακόμη.
Περιμένω ν' ακούσω κ' εγώ τις καμπάνες της.
Θαρρώ πως κουβάλησα μια πέτρα κ' εγώ,
που τώρα δε φαίνεται – το βλέπω απ' τα χέρια μου
που είναι σκισμένα – μια πέτρα που χτίστηκε,
κάπου, στους τοίχους ή στα θεμέλιά της.

Περιμένω κ' εγώ, μπορεί να προφτάσω
το μεγάλο πρωί που οι καρδιές των μητέρων

θα βγάλουμε μες απ' τους πόρους του στήθους τους
άνθη καθώς οι βράχοι την άνοιξη.

Περιμένω κοιτάζοντας, δίχως παράπονο,
τον ήλιο που δένει τη γης με την ύπαρξη.
Δεν είδα άλλο όνειρο. Πάντα μου σφύριζα
το ίδιο τραγούδι – αν τυχόν δεν προφτάσω
νάχω αφήσει τουλάχιστο τη φωνή μου στα χείλη
των παιδιών: “αλληλούια...”

Εγώ δε θα είμαι. Μπορεί να μην είμαι
γι' αυτό προσπαθώ να γράψω τουλάχιστο
αυτό το βιβλίο.

Ένα βιβλίο
που θάναι σα νάκαμα άσπρες λαμπάδες
την ψυχή μου και θάναι σα να τις άφησα
δίπλα στην είσοδο.

Ένα βιβλίο:

Ν' ακούγεται πάντα η καρδιά μου, καθώς
ένα κύμα άνοιξης που έρχεται.
Παραδίνω τον κόσμο μου. Παραδίνω τη γης,
τον ήλιο ανατέλλοντα. Παραδίνω κινούμενο
το νερό. Τα δάση αναβρύζοντα. Παραδίνω
το στάρι, τα σταφύλια, τα άνθη. Ένα
βιβλίο: παράδοση και
παραλαβή της αγάπης.

~~~~~

ΤΟ ΘΑΛΑΣΣΙ ΜΑΝΤΗΛΙ

Δεν είναι βουνό. Δεν είναι αχτίδες από
το φεγγάρι. Αυτό που ξεμύτισε
κει κάτω, στο βάθος – μα κοίταξε!
Είναι η Ειρήνη. Χαιρετάει τον κόσμο.
Αυτό το μαντήλι που κρατάει στο χέρι της
εγώ της το χάρισα.

~~~~~

ΠΟΘΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Όταν θάρθει ο ύπνος – αν όχι να βλέπω
αυτόν τον ωραίο ουρανό που περνά
τόσο αγέρινος πάνω μου, να μου αφήσεις
τουλάχιστο το ένα μου χέρι ξεσκέπαστο,
έξω, με μια μαργαρίτα στα δάχτυλα.
Διαβαίνοντας με όλη την ακολουθία της
αύριο να σκύψει και να
την κόψει η Ειρήνη.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ (1912-1991)

Και τα τέσσερα ποιήματα είναι από την ποιητική συλλογή “Η ΕΙΡΗΝΗ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ” και περιλαμβάνονται στο ποιητικό έργο του Νικηφόρου Βρεττάκου με τίτλο “ΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ”

Μέσα στο βάθος
του ύπνου μας
ακούγαμε την Ειρήνη
που έκλαιγε
το χαμένο περιστέρι της
αλλάζοντας φωνές.

~Ν.Βρεπτάκος~

"Ονειρου
Χρώματα"

Αποφθέγματα

- Πρέπει να είναι κανείς πολύ κουτός για να προτιμάει τον πόλεμο από την ειρήνη. Γιατί στον καιρό της ειρήνης συνήθως τα παιδιά θάβουν τους γονείς τους, ενώ αντίθετα στον πόλεμο οι γονείς θάβουν τα παιδιά τους.

Ηρόδοτος, ιστορικός